

զանրուժելի ցաւն ոչ փարա(տ)էր, ո(ր)–
 պ(էս) յայտնի իսկ է զիտողաց, որ ան–
 հնարին է յուժեք մի իր ինչ կապեալ
 միւրի բանին. բառնալ բնաւին կամ վեր–
 ցընել, մինչեւ ի մի ըստակն եւ ի բնիոնն,
 բայց ի թ(ա)զ(աւո)ր(ի)ն ո)ր միայն
 հրաման ն(ո)ր(ա) է, եւ նա միայն է կա–
 ըող եւ հրամայող, բառնալոյ եւ շնորհե–
 լոյ, ո(ր)պ(էս) արար մեզ քաղցրու–
 թ(եամ)բ եւ ողորմութ(եամ)բն ա(ս–
 տուծո)յ, վ(ա)ս(ն) զի նա միայն է
 տ(է)ր եւ թ(ա)զ(աւո)ր ամ(ենայն)ի,
 այլ (ո)ք ոչ չունի (այսպէս) հրաման
 այս գործ առնելոյ՝ բայց միայն ի թ(ա)–
 զ(աւո)րէն. եւ այս մեր բանն եւ դործն
 նրկու կերպիւ եղեւ. նախ որ պետիւթ
 էր. եւ ոչ ի սկզբանէ եղած էր, երկրորդ
 սր նոր էր եւ ոչ անցեալ ժամանակ ինչ ի
 միջոց զոր չարն տնկեաց եւ սահմանեաց
 ըստ իւր չար բարուցն. եւ ըստ իւր չար
 խորհրդոցն տ(է)ր ա(ստուա)ծ լիցի
 վրէժիսն(․․․ բաւական մը փճացած․․․)Չ
 եւս էր մեծ խղճմտանք եւ տարտ, որ ի
 ձեր ժամանակէն մնայր չարեաց սերմն.
 փառք եւ դոհուութիւն ա(ստուծո)յ, ձեր
 ականջօքն լուաք եւ ձեր բարի աչօքն
 տեսաք. ազատ(ութիւն) յերկոցունց
 ս(ուր)բ աթոռոցն, ո(ր)պ(էս) որ յա–
 ռաջն էր. նոյնպէս եւ մեզ եղեւ ազատու–
 թի(ւն) խղճմտանաց: Որովհետեւ տ(է)ր
 գթացաւ եւ քաղցրացոյց զսիրտ թ(ա)–
 զ(աւո)րի, որ բարձ գմիրին եւ զգիրն
 ջնջեաց. Այսուհետեւ թէ մեռանիմ գուք
 ողջ եւ առողջ կենայք: Դ(ա)րձ(եա)լ հո–
 դեւոր որդիք իմ զձեր բնական սէրն զոր
 ի նախնեաց հետէ ունիք (ա)ռ երկու
 ս(ուր)բ աթոռոցն պարտիք հաստատուն
 եւ անխղի յաճել. ոչ թէ վ(ա)ս(ն)
 մարդոյ էք սիրող, այլ ս(ուր)բ աթոռո–
 ցըն վ(ա)ս(ն) հաստատութե(ան) հաւա–
 տոյս եւ հոգեաց փրկութի(ւն) ձերոյ.
 իսկ որք․․․ (սպաս)աւորք եւ առջնորդ
 լինին ս(ուր)բ աթոռոցն ըստ իւր(աքան–
 ջ)իւր գործոյն առնելոց են արզարադա–
 տէ յա(ստուծո)յ իսկ զ(ուք պա)րտիք
 հանապազ ար(ծ)արծել զձեր սէրն. զինչ
 պաշտօն եւ պ(ա)տ(ա)ր(ա)զ մատչի ի
 ս(ուր)բ աթոռսն ձեզ եւ ձեր ննջեցելոցն
 մասն եւ բաժին լիցի լիցի ամէն: Այլ եւ

ցանկալիք իմ եւ ըզձալի(ք) հոգեոյ ի–
 մոյ, եւ ա(ւր)հնեալ (զա)րմ եւ զաւակ
 ս(ուր)բ մօրն լուսոյ. զի զրէ երեքուս–
 սան առաքեալն Պողոս ասելով ահա՛ օր
 փրկութի(ւն) ահա՛ ժամանակ ընդունելի.
 մի եւ մի իւրեք տայցէք զպատճառն․․․մի
 արատեսցի պաշտօնն. եւ արդ ի նոյն
 գրելոյն միշտ ընդ ձեզ տեսանի անցումն
 կենաց մերոց յարակայ. եւ այժմ հրաւի–
 րէ մեզ առ ի նկրտումն անանցին անճա–
 ուելոյն (որ)պ(էս) ճառէ նոյն ինքն
 զմայլմամբն ասելովն, զոր ակն ոչ ետես
 եւ ունկն ոչ լուաւ. եւ ի սիրտ մարդոյ
 ոչ անկաւ. զայն պատրաստեաց սիրելեաց
 իւրոց որ յոյժ ցանկալի եւ կարի փա–
 (փ)աքելի տեսանի. ահա՛ եւ այժմ յայտ–
 նեցաւ ձեզ. ամէն իր եւ բան մեր. զոր
 կարճ ի կարճոյ եւ համառօտարար զե–
 կուցմամբ ծանուցաք ձեզ հազարն եւ
 բիւրն միով իւրեւ, ահա (ա)յս, Բ(2)
 տարի է որ այս ա(ստուա)ծաստտ բար–
 կութի(ւն)ս էջ ի վ(ե)ր(ա) տանս հայոց.
 զի թէ որքան տապնապ վիշտ եւ նեղու–
 թի(ւն) կրեցաք մեք մերայնովք միայն
 ա(ստուծո)յ է զիտելի. եւ թէ որքան
 փող (եւ) դրամ վատնեցաւ եւ զրուեցաւ
 աստ եւ անդ, զի ոչ կա թիւ եւ ոչ չափ,
 ո(ր)պ(էս) յայտնի է ձեզ այսպիսի իր
 ի դուռս արքունեաց. այսքան ծախս ծա–
 խեցաւ. հազիւ (հ)ազիւ գերծեալ ազա–
 տեցաք զայն Բ(2) ս(ուր)բ աթոռն ի զե–
 րութենէ եւ ի ծառայութենէ. ո(ր)պ(էս)
 գրեցաք ի վերոյ. վ(ա)ս(ն) որոյ գոչէ
 առաքեալն ի ամին ժամու այսու իրաց.
 ահա՛ օր (բա)րկութեան, եւ օր ազատու–
 թե(ան). զի ոչ ոք այսօր որ ձեռնտու եւ
 յօժանդակ լինի ըստ յայտմ գործոյ ըստ
 իւրաքանչիւր չափու, այ․․․ն նմանէ
 կոստանդիանոսի եւ տր(դ)ատայ ս(ուր)բ
 թ(ա)զ(աւո)րաց. ո(ր)պ(էս) ն(ո)ք(ա)
 որ նորարոր հիմամբ հիմնարկեալ շի–
 նեցին, եւ այժմ գուք հանդոյն ն(ո)ց(ա),
 նորակերտութ(եամ)բ կառուցանեք
 ս(ուր)բ աթոռքն. եւ ս(ուր)բ զօրարա–
 բէլին․․․ (դ)աւերն տաճարին եւ զքա–
 կումն նորին կրկնակի շինեալ. նորոգե–
 ցաւ յայժմ եւ գուք ըստ նմին քառակի
 նոր ն(որո)գեալ կառուցանէք, յիշատակ
 ձեր (եւ) ձեր ննջեցելոցն. Եւ արդ սի–

զարման եւ կարգաւոր . . . զի զարգացանք ի մեր ժամանակսն . . . Ազատուց զսիրտը կառուցանելու . . .